

SZÉCSÉNYI HIRLAP

ISZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félsz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felölősszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.

Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK.

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Kommunalizáló városi iparpolitika.

Ismeretes az a kommunalizációs politika, mely most lábrakapott a székesfővárosnál és amely rohamlépésekben siet lefoglalni minden közszükségletet, hogy városi üzembe vegye. Ez a szerencsétlen irányzat az utóbbi időben mind inkább átcsap ipari térre is és ezen a ponton oly veszélyek magvát hordja magában, amelyek legkevésbé sem lehetnek közömbösek a magyar iparfejlesztés szempontjából.

Eltekintve attól, hogy helyes és üdvös-e az a politika, amely a hőlködtől a koporsóig minden közszükséglet ellátását városi üzembe akarja venni, abban talán egyetértene ennek a politikának hívei és ellenségei, hogy megvalósítása a mai viszonyok közt időszerűtlen. A magyar ipar ma még nem bírja el a városi ipari üzemek konkurenciáját, sőt még csak le sem mondhat azokról a közmunkákról, amelyekről így el esik. Elképzelhető tehát, mekkora károkat jelent iparunknak, ha e politika terjeszkedésének nem vágjuk el idejében az útját, hanem hagyjuk, hogy az mind több iparágba beférkőzzék. A magyar ipar sok bajt, betegséget átélt és még nem eléggé izmos szervezetének egy nagy szabású, intenzív erősítő kurára van szüksége, amelyben minden köztényeződnek szív-

vel-lélekkel részt kellene vennie. És ilyen körülmények között jelentkezik Budapest székesfőváros egy olyan eredetiségű ipari politikával, amelynek destruktív volta kétségen felül áll.

Amikor az ország egyik vezető hatósága ilyen diszes példával jár elől az iparpártolás terén, hatósági üzemek felállításával és protekcionizmussal vágja be az ajtót a szabályszerű versenytárgyalások lehetősége elől, mint várhatunk a többi hatóságoktól? A vidéki városoktól, munkákra és az írógépkellékekre, de merő véletlenség, ha nem az atyafiságos barátság dönti el a pályázatok sorsát. Utóbb a vidéki városi tanácsnokok is rá fognak jönni arra, hogy egy-egy városi ipari-üzem felállítása révén gondoskodhatunk olyok iparos rokonokról hogy ezt a helyi ipar amelynek mégis sokkal inkább megéri, mint a budapesti, amelynek mégis több alkalma van magát némileg regresszalni, ezzel természetesen a vidéken még kevesebbet törődnek. Hiszen a székesfőváros politikája után igazodnak, az ő helyi politikájuk tehát bizonyosan jó nyomokon jár.

Igy alakul ki ennek a kommunalizációs politikának a prespektívája. A székesfőváros politikája átragad a vidékre is és a hatósági üzemek és protekcionizmus előbb-utóbb illuzorissá teszik a közszállítási szabályzatot és mulatságos naivitássá alacsonyítják a vállalkozási érdek és a magyar ipar szempont-

jainak hánytorgatását. Ne tévesszük szem előtt, hogy minden részrehajlóan eldöntött verseuytárgyalás a tisztességes vállalkozási érdekek arcucsapása és minden hatósági ipari üzem létesítése ezen felül még a magánipar méltatlan diffamálása.

Közgazdasági életünk, — úgy mondják, most jobb időnek néz elébe. Újra megindulnak a közmunkák, amelyek a hosszú pénzkrisis alatti felgyőlemlettek. Miután a vidéki városok a székesfőváros példáját követik, — sokban a székesfőváros tanácsán mulik, hogy az elkövetkező jobb viszonyoknak a magyar vállalkozás igazi érdekei, a hazai ipar magasabb szempontjai lássák hasznát, hogy vállalkozásunk és iparunk új erőt, szívósságot nyerjen a további fejlődéshez. Nem kedvezéseket, előnyöket kérünk. Reznignált mosolylyal csak az után epedünk, hogy közhatóságaink, ha már nem segítik elő a magyar ipar és vállalkozás ügyét, legalább ellene ne dolgozzanak. Szüntessék be a protekcionizmus száját anyagi szempontjaikból is káros uralmát, vessenek véget a kommunalizálás örületének, — ha nem akarják, azt, hogy végleg megrendüljen bizalmunk a közszállítási pályázatok realitásában, hatóságaink iparpolitikájának jóindulatu voltában.

Kérjük a hátralékos előfizetési-díjak szives beküldését.

Tisztelettel
a KIADÓHIVATAL.

◎ ◎ T A R C Z A ◎ ◎

Tegnap és a ma.

Írta: Ifj. Száder Gyula.

I.

Azon tudatban tovább élni, hogy el kell feledni mindent, el kell temetni mindent s fátylat vetni a multra, — csak a jelennek élve, csak a jelent hajszolva; a multra nem emlékezve, a multra nem gondolva — oly óhajok, miket csak egy sokat akaró, erőszkos nő szivecske kívánhat önmagától, egy oly szív, minő Alice — özv. Bárfay Gáspárné leánykájának, az özvegy mesterné egyetlen gyöngyöcskéjének — megtépett, megcsalatott, árván vergődő szivecskéje.

Most már nem szabad kíváncsiskodni madárcsicsergésre, ma már nem szabad vágyódni ébrenálmodásra, menekülni kell a magányból emberek közé, hangokat hallani, arcokat látni, idegen arcokat, hogy ne legyen ideje — még ha akarna is — merengni a multakról. És nem szabad dobogni a szívnek egy hűtelenért; akarja, parancsolja, nem szabad . . .

Oh gyenge nő. Emberen felüli kívánalmak ezek. Éhren akarsz lenni s örökké álmodol; emberekhez sietsz, pedig voltaképpen előlük menekedel elismerni nem akaró fájdalommal, menekszel tőlük, mert nem érdekel a c-evegésük, mert untat a kacagásuk, mert gunymosolyt látsz arcukon . . . s mert félsz, hogy meghallják ösztönszerűn zakatoló, vérgödő szivecské kiabálását . . . Hát hol van az akarat? A rendithetlen női akarat . . . ? Vagy ha valóban volna is valami, azt földig rombolja az az érzés, mi sokkalta régebbi keletű a most támadt — nagyon szép — feledéstaktikáknál, mi már teljesen tudattá vált s mit előzni, elhajszolni idő kell, évek kellene.

És lassan-lassan rá kell jönnöd, hogy ez így van. Egy-két szóváltás egyik jóbarát-nóddal, már azt észleled, hogy tulságos kíváncsi, a sorsod érdekl, menekszel tőle; a másik még éppen keveset beszél, talán rosszul is esik, hogy meg sem vigasztal . . . Ilyenkor bolyongasz — elmerülve gondolatidba — és letévedsz a rétre. Álomba ringat a pacsirtadal, mi most még sokkalta szebb, mint régente volt. Észre sem veszed, már szobácskád pamlagja nyujt pihenőt, hol

joltevő igaz álom emel gyógyító karjára s szenderegysz-hosszasan. Anyácskád lopózkodik föléd, nehéz könnyecseppek hullnak a szőszke fejcskére és megsiratja boldogtalan gyermekét Órák mulnak el, míg felnyilnak újra az ibolyakék szemek s akkor zongorához ülsz . . . Mond, miért? Miért könnyeztet meg egy-egy emlékezetes dallam, amit talán éppen tőle tanultál? Miért? . . . Akkor, mikor te erős vagy, akarni és parancsolni tudsz? Nem tudod?

Ezernyi és ezernyi gondolat, hónapokon tartó tépelődés után végtére — szerte szakadozva a csalódott nő képzeletének korcszóllította — egy fájó meggyőződés, hogy az ábrándok előzése, az ideálok tovahajszolása s az érzelmek eltagadása nehéz feladat; nehéz a multak elhantolgatása.

Am mielőtt tovább mennék, kell, hogy valahára eláruljam, mit fájlal Bárfay Alice.

. . . Amikor a mult év Szilvester estéjén — egy szánon a jegyzőékkel — az özvegy mesterné is begardirozta leánykáját a szomszédos megyeszékhelyre, a jogászbábra: a káprázató csillárfényben uszó teremben, a sok szép női tekintettől megittasulva Csinos Artur olyan furán nézett Alice szemecskéibe

● ● HIREK ● ●

Adományok. *Lőrinc Hoffmann* Jakab mint minden évben úgy az idén is 200 koronát juttatott Dr. *Kardas Sándor* kezébe oly felkéréssel, hogy ezen összegből 100 korona az izraelita hitközségnek 100 korona pedig a város előjárósága útján a város szegényei között osztassék szét vallás különbség nélkül.

Dr. Hoffman Kornél szintén küldött 67 korona adományt *Schück Ferenc*hez, az izr. hitközség elnökéhez. Fogadják a nemeslelkű adakozók ezton is köszönetünket.

Kinvezés. *Zsigárdi Aladár*, adófelügyelő, adótárnokká történt kinevezése alkalmával Korponára helyeztetett át, a hol a hivatal vezetését a napokban veszi át. — Távozása széles körben kelt igaz és mély sajnálatot mert a helyi társadalomnak mindvégig közkedvelt tagja volt. Korpona város társadalma egy minden tekintetben kiváló munkás és kedves úri embert fog nyerni benne.

Hangverseny. A bgyarmati dalegylet hangversenye folyó hó 14-én este fog megtartatni a Hungária szálló és kaszinó összes helyiségében. *Dr. Horpácky Jenő* a vigalmi bizottság elnöke és a nagyszámú rendezőség mindent elkövetnek, hogy e kiválóan érdekes művész est a lehető legjobban sikerüljön. A kiváló izléssel egybeállított meghívók a napokban küldetnek szét.

Királyi kitüntetés. Őfelsége *Kovács Ferencz* nyugalomba vonult losonci közjegyzőt a közjegyzői pályán és a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül udvari tanácsossá nevezte ki. A kitüntetett férfit sokan keresték fel üdvözlő soraikkal.

Államsegély. A belügyminiszter a rendőrség fejlesztésére a városok államsegélyét ez évre fölemelte. Így kapott Losoncz 6000 koronát e célra.

Ujabb rendelet a kivándorlás ellen. A belügyminiszter a kivándorlás ellen újabb rendeletet adott ki a védőkötelesek kivándorlásának megakadályozására. A rendelet sze-

rint az ország határát akadálytalanul csak a 17 éven aluli és a 36 éven felüli korban levő férfiak léphetik át. A többi mind igazolni tartozik azt, hogy védőkötelezettségének eleget tett már, vagy hadmentességi adót fizet. Akik a határt át akarják lépni, mindannyiszor rendes útlevelel kell bírniok, vagy a határ átlépésére jogosító igazolványt kell felmutatniok, különben visszaküldetnek.

Gondoljunk az állatokra télen. Most, midőn a dermesztő hidegben a szegény madarak éjszakai tanyájukon csapatostul hullanak el úgy amint alusznak, nappal pedig a mindent beborító jégtől nem találják életmet s így sokan éhen vesznek, igazán rászorulnak a jószívű emberek segítségére. A szegény emberek mellett ezekre is terjedjen ki gondoskodásunk. Az egyébként is évről-évre kevesbedő madarak hasznos voltáról már mindenki tisztában van, azért felesleges azt itt említeni is de a buzdítás csak használ: szórjunk ki nekik egy kis ocsut, rostalevelet vagy valami más szemet, esetleg asztalhulladékot, kenyérmorzsát. olyan csekélység ez, alig kerül valamibe és ezzel elviselhetőbbé tesszük számukra a rettenetes telet. — Azonban nemcsak a madarakra gondoljunk télen, hanem fordítsunk fokozottabb figyelmet mindennemű háziállatunk, mert ezek is sokat szenvednek a mai zord időben, csak hogy panaszkodni nem tudnak. Hogy hol mit kell tenni, azt mindenki meglátja — aki csak akarja.

Gazda bál. A szécsényi földmivelő gazdák február hó 22-én a „Lengyel”-féle vendéglőben, a Katholikus Népkör pénztára javára táncmulatságot rendeznek. Belépti-díj: Személyenkint egy korona.

A „Salgótarjáni Ipartestület” tanonczotthont szándékozik létesíteni. A minisztérium az ügyet előmozdítandó, évi 4000 korona segélyt helyezett kiállításba az otthon céljaira. Erről az ottani ipartestület értesítetett.

**Nyomdász tanoncz
fizetéssel azonnal felvétetik
Glattstein-nyomdában Szécsény.**

CSARNOK.

De szép a katona élet.

Irtá: *Verner Jenő.*

Ha azt akarom, hogy az udvaromon ne nőjön meg a burján, a kankalin, meg az árva csalán, keserű lapu meg más, gazda hirnevét rontó paréjok, füvek, hát magamhoz csüditék egy pár kis gyereket, akik egyébként nekem jó barátaim. Helytelenül mondtam: denogy is csüditeni. Mindig sompolyog utánam az uicán egy néhány, ha barátságos arccal fogadom és a kávém terhére elcsent fehér cukorral megkímálok őket, rajban sorakoznak utánam. — Akinek meg barackot nyomok a fejére, az egész bizalmas, kikérik a házaim renújét, a némi állapotját, meg vajjon fellehelne-e most ölni a Neró kútján határa.

Beszédközben úgy követnek, hogy egyszerre otthon is vagyunk, unalom nélkül.

— No fiúk! álljatok sorba. Nesze neked is egy kukorica karó, neked is Esős Paja, Hidas János, Szentpéteri Matyi nesztek nektek is kicsinyek.

Ezek a lapuk itt, a melyek úgy lehajítják széles leveleiket, tudjátok: kínaiak lesznek. Mert azoknak is akkutat úgy áll a bajusszuk. Amott azok a törökök amiből a legtöbb van, legyen?

— Muszka, muszka: zengik kórusban.

— Jól van. Azok a muszkák lesznek.

— De ti mik lesztek?

— Magyarok; kiabálják nagy erővel, hogy a szemük ég belé.

— Negyvennyolcasok?

— Azok, azok; persze hogy azok,

— Halljátok tehát, fiúk! Hazánkat szomorú jövő fenyegeti. Hatalmas ellenségek fujnak harci riadót s háborút reánk. A magyar ember kezére nagy most a szükség, mert kezébe illik a kard, a történelemben meg a legjobb tükör. Mit tudtok Nagy Lajosról, Hunyadirol, Kinizsíról? Nohát ti is azoknak vagytok ivadécai apró vitézeimf bátran induljatok a csatába s mondjátok, kiállítások utánam: Éljen a haza!

Már erre a kis beszédre is tükön állnak a gyerekek, alig várják a legfelsőbb helyről jövő kinevezéseket. Az is meg van egy füst alatt.

— Te Hidas János, ezredes leszel.

— Magyar ezredes, ugy-e bácsi?

— Az Janikám.

— Te Szentpéteri, te kapitány leszel.

— Huszár ugy-e?

s oly furán kezdett suttogni a fülébe, ahogy még soha senki; szivecskéjének, ha kő lett volna is, meg kellett mozdulnia s azt kellett észlelni, hogy boldog, ha közelében lehet, ha beszélni hallja. És mikor másnap éjjel álmodott is fölébe, be kellett, vallani önmagának, hogy szereti ezt az embert. E gondolatnál összeborzadt. Nem tudta, mitől, de valamitől nagyon félt; talán épp attól, ami már is bekövetkezett . . .

Az ismeretség után Artur gyakorta meglátogatta özv. *Bárfayné* házáat s mindannyiszor megörvendezett egy bohó leányszivecskére, ki már akkor csak ő érte élt, érte sajgott, érte vergődött türelmetlenül. Mert türelmetlenkednie kellett: Arturnak még elég messze volt a diplomája. Közben jöttek a hangulatos levélkék, rá válaszul a nőies siránkozások; lobogott a láng, emésztett a hév, izzott a parázs olthatatlanul . . . Olthatatlanul?

Igen, olyannak látszott.

És még sem maradt annak. Artur az utolsó szigorlatra készült s felutazott a fővárosba. Ugy tavasszal lehetett ez. Még jött egy-két levél, mesélve benne, hogy jönnek a fecskék, hogy változik napos idő esőzésekkel s hogy mily vigak a pesti éjszakák. Aztán már az ily tárgyak is elmaradoztak. — Eljött a nyár s Artur teljesen megfellekedett Aliceről.

És Alice az ő kis falujában még álmodozott egy ideig a hűtlen luvagról El-el nézegette az országutat, nem bontakozt ki egy fogat, mely Arturját hozza vissza neki, mert nem tudta hinni teljesen, hogy róla valóban megfellekedhetett volna. Artur mégse jött.

Mikor pedig ama ponton megállapodik, hogy nehéz a multak elhantolgatása, először is mély gyászt hirdet. Elszomorodva szede-

geti le függőit, gyűrűcskéit, — kerül helyük az asztalfiókban, emlékek között — gyászt ölt s hitében keres megnyugvást vigasztalást. Már kora reggel olt térdel a Mária-oltár előtt s könnyek közt fohászodik. Adjon erőt Istene a szenvedéseket elviselni s ha lehet, pótolja mindazt, amit elvesznie kellett, adja meg lelkének elveszett nyugalmát. És akkor — fogadkozik kétségbeesett áldozatkészséggel — az ő nagyon kedves, szép, kis függőit, gyűrűcskéit — mikben tetszeni kívánt mindannyiszor, valahányszor Arturt szívszorongva várta — odaviszi majd a plébános urhoz, tegyen vele, ahogy neki tetszik: adja a szegényeknek, vagy vetessen olajat az árn a „Máriácskához” . . . a mécsesbe.

És mintha az élettelen, festett Mária-szobor reámosolyogna a sokat szenvedő, boldogtalan, megcsalatott leányra.

(Folyt. köv.)

**Mindenféle könyvnyomdai munkák csinos kivitelben olcsó áron készülnek
Glattstein Adolf könyvnyomdájában Szécsény.**

— Jó, Huszár.
— Te Esős Paja hadnagy leszel.
— De nincs sarkantyú a csizmánmon.
— Tolla! költök a zsinigre sarkantyúnak, az is igen jó. Jó-e?
— Óhüm.
— A Vetés Gáborék fia, hogy hívnak, no, gyere elő, igaz: Vetés Laczi, te leszel a káplár. Mire a káplár kiáll az ezredes elé és jelenti fennszóval:

— Magyar ezredes úr ássan jelentem, a magyar század glédába áll. A haboru kezdődniel.

Hidas János most valami bolondot talált ki, azt mondja:

— A bácsi volna a király.

Hát hiszen királlyal nem cserélek ebben a birodalomban, — gondolom — jól van, király leszek.

— Felséges királyom — szól a kapitány — döntő útközetre készen állunk.

Intek. Azzal vége. Fékevesztetten neki a parajnak. — Irtják az én magyar katonáim ugyancsak. Két napszámost megspórolok veled, de a lelki gyönyörűség több ennél. Egynek-egynek verejtéket gyöngyözik keskeny kis homloka. A másik kiabálja nagy hangon de vékonyan:

— Nesze török, nesze muszka, így bántsd a magyart

Nagy bennük a virtus. Olyan kiszámító csapással ütnek, hogy egyre leesik a levél tövéről. Amelyik meg le nem esik egy ütésre a kis katonát előnti az epe, addig szabdalja, amíg ki nem verte a földből a haszontalan növényt.

Valóságos katalanul mező. Elpusztítva minden. Egy szál magyar sem esett. De hálásak is érte. Parancsomra elkezdik zengeni leemelt kalappal:

Isten áldd meg a magyart!

... Ezek után alig képes megérteni az ember, hogy magyar katona intézetből mért nem mennek át a gyerekekből suhanczcsá cserepedett ifju emberek.

Mert hát a mi a mitológiában a lidércfény, az a katonaságnál a szellem: a nem magyar szellem.

Én nagyon elhiszem és lelkemből méltányolom, hogy a magyar ifjak inkább hozzászoktak a „rajta“ stb. szóra, minthogy rechts és linksumozzanak egész nap, az meg talán minden magyar embernek fáj, hogy nő-tát fujatnak előtük, amely mindig mérget csepegtet a pohárba.

I. Napoleon mondta:

A francia gyalogsággal és a magyar huszárral meghódítom a világot.

A magyar huszárral. Azzal az emberekkel, akik ott nőnek fel a nép körében! Aki a Jászságban, ki a Duna töve mellett, vagy ahol a Maros siet Szeged felé, Csongrádon, túl a Balaton partján, virágos völgyi Négyrádiban, bérces Erdély-Háromszéken.

A magyar szellem hiányzik a hadsereg neveléséből, még azokból is, akik már csak ugyan a mi katonáink.

Pedig hej, Istenkém, de hogy illik arra a magyar huszárra az aftila, a csákó, a kard kezébe, hátország szívébe!

Ugyan ne tarták már vasmarokkal azt a germanizáló szellemet. A magyar fiu hamar csönmört kap attól, de ha szabadon engedik gyökeresedni azt azt a szent hazafiúi szeretet, hazánkat se fenyegetheti talán sohasse a vesz, mert látom, ha az én udvaromon akármilyen nagy hajban van, egy fél óra múlva ellenségeim le vannak terítve.

Pedig ezek csak kis emberek, de a hatalat, azt hiszem: jó.

1—1914 végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarati kir. törvényszéknek 1913. évi 12403 sz. végzése következtében Barok József szécsényi lakos javára 13500 K. s jár erejéig 1913 évi nov. hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le-

és felülfoglalt és 697 koronára becsült következő ingóságok u. m. buza, árpa, rozs és 100 drb. ócska zsák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróóság 1913 évi V 5253 sz. végzése folytán 13500 kor. tőkekövetelés, már eddig összesen 372 kor. 82 fill.-ben bíróságot már megállapított költségek és 5 korona 20 fill. árverés kit. és 5 kor. 14 f. lap hirdetési díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1914. évi február hó 16-ik napjának délutáni 3 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alulis el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1914. február hó 4-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

217—914 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Essósy Béláné vjhjtónak Török Lajos vjhjtást szenvedő elleni 1000 kor. tőke követelés és jár iránti vjhjtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő Hollókő községben és a hollókői 193 sz. tkvben A + 1 ssz. 799a hrsz. Káposztási Szántóra 32 kor. u. o. tkv + 2 ssz. 379b hrsz. Irtási Szántóra 402 kor. u. o. tkv. + 3 ssz. 389/3 hrsz. Irtási Szántóra 110 kor. u. o. tkv. + 4 ssz. 968/5 hrsz. szárhegyoldali Szántóra 230 kor. u. o. tkvi. + 5 ssz. 1013/5 hrsz. Fekete hegyoldali Szántóra 38 kor. u. o. 560 sz. tkvben + 1 ssz. 107 hrsz. Beltelki kertre u. o. tkv. + 5 ssz. 1207/108 hrsz beltelki kertre 358 kor. u. o. tkvben + 4 ssz. 181 hrsz oldalföldi szántóra 100 kor. u. o. 231 sz tkvben + 1 ssz. 1007a hrsz. Fekete hegyaljai szántónak B 1 a és u. o. 491 sz. tkv I 1 ssz. 1007b hrsz. Fekete hegy aljai Szántónak B 3 a Török Lajos neván álló részére 222 kor. u. o. 232 sz. tkvben I 1 ssz. 50 hrsz. Beltelki kertnek B 1 a ugyanannak neván álló részére 46 kor. u. o. 423 sz tkvben + 1 ssz. 700 hrsz. Kenderföldi szántónak B 4 a ugyanannak neván álló részére 52 kor. u. o. 492 sz tkv. + 1 ssz. 374 hrsz. Bejaroki Szántónak B 2 a ugyanannak neván álló részére 356 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1614 évi március hó 9 napjának d. e. 10 óraját Hollókő község házához tűzi ki és a megtartandó nyilvános birói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81 I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, a vagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szécsény 1914. január hó 24-én.

Szenthe, sk. kir. jbiró.

A kiadmány hitelél.

Zelyenka, kir. tkv. li.

257—1914 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Plavec István végrehajtónak özv. Plavec Pálné özv. Bukor Borhála végrehajtást szenvedő elleni 665 K tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbíróóság területén lévő Szécsény községben fekvő és a szécsényi 1190 sz. tkv. I. 12 ssz. 601, 600/h hrsz. 256 népsorsz. ház udvar és kertre az árverést 3213 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914 évi április hó 15 napjának d. e. 10 órajakor ezen kir. bíróságnál megtartandó nyilvános birói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81. I. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni vagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróóság, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1914. január hó 27-én.

Szenthe, s. k. kir. jbiró.

Kiadmány hitelél:

Sextus, kir. tkvvezető.

243—914. tk. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkknyvi hatóság közhírré teszi, hogy Reiner Mór végrehajtónak kiskoru Banus Margit és Istvan végrehajtást szenvedő ellen 150 kor. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbíróóság területén lévő Magyargéc községben fekvő, s a magyargézi 78 sz. tkv. — I sorsz. ingatlanok B 15, 16 a kiskoru Banus Margit és Istvan neván álló részére 46 kor. u. o. tkv. + 2 sorsz. ház udvar és kertnek B 15, 16, a ugyanazon neván álló részére 300 kor. a + 3 ssz. 301 hrsz. szántónak ugyanazon része 408 kor. + 4 ssz. kenderföldnek ugyanazon részre 95 kor. + 5 ssz. rétnek ugyanazon része 134 kor. a + 6 ssz. ingatlan azon részére 46 kor. a + 3 ssz. 1458 hrsz. Szántónak, azon részére 121 kor. a + 4 ssz. 1508 hrsz. rétnek azon részére 65 kor. és a + 1 sor. 1085 hrsz. szőlőnek ugyanazon részére 28 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914 évi április hó 22 napjának d. e. 10 órajakor Magyargéc község házában megtartandó nyilvános birói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333/81 I. M. rendelet 6 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szécsény, 1914 január hó 23-án.

Szenthe sk. kir. járás biró.

A kiadmány hitelél.

Sextus, s. k. tkvvezető.

Hirdetések jutányos áron
 felvételnek
 lapunk kiadóhivatalában.

ULIP ISTVÁN

élővirág-terme

LOSONCZ, Rákóczi-utca 18 sz.

— TELEFON-SZÁM: 123. —

Legjobb élővirág bevásárlási forrás! Izléses mukáért többszörösen első díjjal kitüntetettve.

Műkoszorúk es szallagok mindig raktaron tartatnak.

Megrendeléseket elfogad: GLATTSTEIN ADOLF — SZÉCSÉNY.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószer- s papírkereskedése.

M. kir. dohány- es szivar-árudája.

a „Szeocsenyi Hirlap“ kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készit minden néven nevezendő

könyvnyomdal munkakat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítettnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomatványokból.